

ایڈیٹر و پبلشر عبدالجلیل اکرم پرنٹنگ پریس پبلیشنگ ہاؤس 302 قمر ڈھلور یونیورسٹی کمپلیکس فیز 1 جناح روڈ کونڈہ خان تالان کرے

19 نومبر 2025ء

نصابی کتاب آتے ملنڈی جوڑ کتنگ

نصابی کتاب آتا بابت تعلیم نا چاہندار آک وراج انا بندرغ آک امانٹی ء کہ طالب علم ہر نصاب نا کتاب آتے اسکول و کالج آتیبی خوانک، اونا زہم اونا است و ملی آ بھاز ہرے اسکان سلک کہ او مچ آ زند ہمو فتون گون مریک۔ اول تو طالب علم آتے دا لگک کہ کتاب آتیبی انت اس کہ نوشتہ ء، و استاد آک انت اس کہ خوانفنگ اٹی ء، او اصل سہی و راست ء۔ بنائی تعلیم نا دے تیبی اوقا چاہنداری و علم ہم کچ اٹ مریک، و نظام تعلیم اٹی دا نارو خواہی ہم چٹ مریک کہ طالب علم کتاب نا مواد یا استاد ء چیلنج کتنگ کے، ہندا خاطر آن او بیدر جفتنگ و پام آن کلاس اٹ مروک ہر ہیئت ء امانکیک۔ دا حالیئت نا فائدہ ہر فنگ کن مثبت گام گچ ہم کتنگ مریک، و لے بھاز یکا دا نامنی فائدہ ہر فنگ نا کیگ کتنگ۔ دا بابت نن خندہ کہ بلو چستان نا ساڑی سیوی حکومت نامون نا شیخ اٹ تعلیم نا آب ء گچین کتنگ کن چناتے لہٹی بولی تیبی خوانفنگ نا بناء کن گام اس ہر فنگ۔ دا بابت پرائمری نا کھول آ اسہ اختیاری مضمون اس پن کتنگ، و دا بابت نصاب جوڑ کتنگ نا عمل بناء کرے۔ دا بابت براہوٹی بولی نا پورا ہر آ کتاب مونی بس، اوٹی کئی ویل آک پیدوار کتنگ نو۔ اسٹ تو دا کتاب نا

بابت دارائیکی ء ڈکنگا کہ دا اسہ پوسکن ء کتاب اسے، وخت اس کہ دانا بابت ہوکا کتنگا نے کہ دا 92 ء ٹی شین تروک کتاب نا ر یو یو ء۔ حالانکہ راتکی دادے کہ ساڑی و متکن آ کتاب اٹی چچ ء جوڑی اس ختنگک۔ ایلو گنڈ آ کتاب نا شین و شان تروک آتا پن تا مہشون ء ہر سا اگہ ہمو نوشتوگ و سلا ہکار آتون کن اس براز کیک، تو دا ہیئت ہم پاش مریک کہ بھاز آ سلا ہکار آتا مہشون اٹ پن ء تو نوشتہ کتنگا نے، و لے ہندا سلا ہکار آتا پانگ ء کہ اوقتون دا بابت سلمات متنے۔ وادفک دا رداٹ براز ہم کرسا ہناتا۔ دا وڑ انا نصابی کتاب آتیبان چناتے ہیل کتنگ نا جاگہ غابز مشکل پیش بریک۔ وادفک بولی آن بد پیسہ مرید۔ اصل اٹ علم انا سنے سیم و دنگ اس مریک، سنے رنگ، مذہب و ذات اتون دانا تعلقداری اس ارے۔ و لے دا وڑ انا چپ داڑے اسہ ربیدہ اس بر جاع ء کہ علم ء کچ اٹ کرسا دادے پن رنگ تئنگک۔ ہندا رویہ براہوٹی ادب نا پڑا ہم ختنگک، ہرانا سوب آن نن خندہ کہ براہوٹی ادب اسی ادب اس منگ کتنے۔ گرج دا ہیئت انا ء کہ نصاب شین تئنگ نا وخت آتیبامر و انا ء اسہ گنڈ آتخسنا بلا علمی کھول آ گام گچ کتنگ ء اگہ دن مفک، تو راج وراج اتون تعلقداری اہشون و سرگزندہ غاک مونی بریر و دا فقا تو تئنگ کن براز و گام گچ کیر۔

قلم کار دیر کن نوشتہ کیک

یادنا نوشت نا باردا کتوں ہیئت کیرنو۔ متنگ یک اوقتون جتا حال حوال کیر۔ و لے اوقا است پسندی آن معلوم مریک کہ اوقتے تیبان زبان تون مہر ء، اوقتے ٹی نوشتہ غاتے خوانک اوقتے ہر متنگ گونکی سے۔ اوقتے تو دا وڑ تون غرض ء کہ نوشتوگ انت اس نوشتہ کرے، اونا نوشت اٹی اخدر در جان ارے؟ و اونا لوز و خیال آک است آخدر اثر کیر؟ خواوگ ء ہمو دے ہر خوانک تون عشق انا کچ اسکان تعلقداری ختک، زور اٹ سنے کس ء کس خوانفنگ کیک و سنے اودے متاثر کتنگ خواہنداری ہمو دے ہر زیات آن ادب و شاکرد نا متنگ کیک۔ اسٹاد و شاکرد نا تعلقداری اس اوقا نیام اٹ متنگ کیک، اسہ تنظیم و ادارہ سے آن اوقا زور اٹ سنے کس ء کس قبیلہ نا متنگ کیر۔ و لے اوقا اسہ زوماری

یا اسٹ ایلو ء شیف خلنگ نامرے۔ اونا نختان سنے ہر علم و ادب نا ء بلکہ ادیب آتا جندانا ہم ارے۔ ادب بندرغ ء سیاسی نابالغی آن کھک۔ ادب کل آن مست ادیب ء جوان اگا انسان آتا چرائی سلفک۔ ہر ادب بندرغ نا عیب و زوری تے پاش کچک یادنا لاٹنی تا ج قہی ء کچک او ادب اس اف۔ ادب بے شک اسہ زبان سے ٹی نوشتہ مریک و لے اونا تعلقداری انسانیت تون مریک۔ جوان اگا ادب اوقتے ترجمہ مریک یا اسہ ادیب اس چندری زبان تے ٹی اوقتے نوشتہ کیک؟ و اسوب آن کہ اونا تعلقداری تیبنا ہر داویل، مروجوک انا انسان آتا جوڑہ ء احساس آتون مریک۔ ہمو تم بھاز اسوز مریک ہر اتم اسہ بس بندرغ اس ادیب آتا نیام اٹی مروک ء جھیرہ سے اگپ و تران کیک۔ ادب و ادیب اس ہمو تم اسکان تیبنا غاتے ٹی سفا، سچا متو، خواوگ آڑا زہم شاپس۔ دینا نا ہرا ادیب لس مرید۔ دایالی خواخوہ نا داہ وادہ مرے

نن داسکان بھاز پدی ان

نن داسکان بھاز پدی ان ء۔ سنے بایدے کہ نن تیبنا چھل آتا خیالداری ء تیبنت کین۔ اوقا چا جوڑی تون اوار اوار اوقا تعلیم آتے بھاز جوانی اٹ چکار کین۔ اسنے کہ پراگندہ اگا دیرائی گوازی کرسا۔ ایلو ء بھاز بد ء بیک ترسا کسر۔ تو زرس خوت ہر اٹ اوقا فاس آن دنیا ناندرغ آک خلیہ، گدر بنگرہ، و لے اسٹ ہم اوقتے تو تو کہ نم انت کتنگ اُرسے؟ اسنے؟ و اچناک توننا پکے نا دے انا روشنا نا ڈیو جوڑ متنگ کیر۔ دا وخت اوقا اسکول و مدرسہ نا ء، نہ کہ نالی وراج انا پچین گندہ اگا کسب آتیبی اختیار کتنگ نا۔ دا لگ توننا ارا نا چھل آک ء، دا لختیان ہر ارا زبیا

تعلیم تون اوار اوار تیبنا چناتے دینی تعلیم ہم ابقن۔ اگہ کس انا چناتے اس عالم اس یا حافظ قرآن اس جوڑ مرے تو داڑان زیات اونا باوہ لہ کن انت خوش قسمتی اس مروک قیمت نا دے اوقا کاظم آ تاج اس ختنگو۔ ہرانا روشنائی دے انا روشنائی آن ہم زیات مرو۔ پانگ نا سخت دادے نا چناتا گیکہ نا دیک نا جندانا دوٹی ء کن نن تیبنا چناتا گیکہ ء امر جوڑ کین؟ نن تیبنا چناتا تعلیم آس کہ زیات چکار کون تون چناتا گیکہ نا دیک ہموخس زیات جوان مرو۔

گلستان نا کسہ (3)

پارے ”بلہ دا انت کن بریک؟“ جت پارے ”دا امل پارے ای اونا زبانی ء ہنگ کن بریوہ۔“ پارے ”نم امر کیرے۔“ اے پارے ”کنا لگی ء دیرے، ای تیبنا لگی کن بریوہ۔“ جت پارے ”لگی کن تیبنا بریوہ، بندرغ رستہ پک نے۔“ پارے ”دے خدا بندرغ ء، تیبنا لگی کن بریوہ۔“ دا مسرست۔ اے دا وخت آسوار ء لگی اہنگ اٹی ء۔ شوان اسے شام شافا گر ء تیبنا ہشت کرسا ہنگ اٹی ء۔ خندا دادے رمب اس خلک، بلک لگی نا تے واگ اٹی۔ مائی پارے ”امر کیر۔“ شوان پارے، ”کنا لہ باوہ پارینو، اللہ جان پے ناٹسو مری اس ایتو ء۔ پت انا سومری اٹ اُس، خناٹ نے۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”برام کتس؟“ پارے ”آخا۔“ پارے ”جن اتون ہناتس؟“ شوان پارے ”خندارتا برام تا کیو جن اتون ہناتس۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”بے بخت، ای دا گر ء ایتوہ، نی دا لگی آسوار مر۔ چار زینہ چار زابول لوزی ء دھول اتون ملا ء ایتہ بر۔ دا کان کتے کناج کردور۔ دن امر کتے دیرے؟“ پارے ”آگڑا اسی ء۔“ دوگان تس لگی ء، دا اونا نن کن گر ء ہنش ہنش کرسا درے۔ اگڑا ء۔ تیبنا مون ترا۔ دا شوان بس دا کان کچ کرے مخلوق ء، لوزی ء، ملا ء ہر سنے بس۔ داڑے رمب کیرہ، دا نگ

پارے ”بلہ دا انت کن بریک؟“ جت پارے ”دا امل پارے ای اونا زبانی ء ہنگ کن بریوہ۔“ پارے ”نم امر کیرے۔“ اے پارے ”کنا لگی ء دیرے، ای تیبنا لگی کن بریوہ۔“ جت پارے ”لگی کن تیبنا بریوہ، بندرغ رستہ پک نے۔“ پارے ”دے خدا بندرغ ء، تیبنا لگی کن بریوہ۔“ دا مسرست۔ اے دا وخت آسوار ء لگی اہنگ اٹی ء۔ شوان اسے شام شافا گر ء تیبنا ہشت کرسا ہنگ اٹی ء۔ خندا دادے رمب اس خلک، بلک لگی نا تے واگ اٹی۔ مائی پارے ”امر کیر۔“ شوان پارے، ”کنا لہ باوہ پارینو، اللہ جان پے ناٹسو مری اس ایتو ء۔ پت انا سومری اٹ اُس، خناٹ نے۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”برام کتس؟“ پارے ”آخا۔“ پارے ”جن اتون ہناتس؟“ شوان پارے ”خندارتا برام تا کیو جن اتون ہناتس۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”بے بخت، ای دا گر ء ایتوہ، نی دا لگی آسوار مر۔ چار زینہ چار زابول لوزی ء دھول اتون ملا ء ایتہ بر۔ دا کان کتے کناج کردور۔ دن امر کتے دیرے؟“ پارے ”آگڑا اسی ء۔“ دوگان تس لگی ء، دا اونا نن کن گر ء ہنش ہنش کرسا درے۔ اگڑا ء۔ تیبنا مون ترا۔ دا شوان بس دا کان کچ کرے مخلوق ء، لوزی ء، ملا ء ہر سنے بس۔ داڑے رمب کیرہ، دا نگ

پارے ”بلہ دا انت کن بریک؟“ جت پارے ”دا امل پارے ای اونا زبانی ء ہنگ کن بریوہ۔“ پارے ”نم امر کیرے۔“ اے پارے ”کنا لگی ء دیرے، ای تیبنا لگی کن بریوہ۔“ جت پارے ”لگی کن تیبنا بریوہ، بندرغ رستہ پک نے۔“ پارے ”دے خدا بندرغ ء، تیبنا لگی کن بریوہ۔“ دا مسرست۔ اے دا وخت آسوار ء لگی اہنگ اٹی ء۔ شوان اسے شام شافا گر ء تیبنا ہشت کرسا ہنگ اٹی ء۔ خندا دادے رمب اس خلک، بلک لگی نا تے واگ اٹی۔ مائی پارے ”امر کیر۔“ شوان پارے، ”کنا لہ باوہ پارینو، اللہ جان پے ناٹسو مری اس ایتو ء۔ پت انا سومری اٹ اُس، خناٹ نے۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”برام کتس؟“ پارے ”آخا۔“ پارے ”جن اتون ہناتس؟“ شوان پارے ”خندارتا برام تا کیو جن اتون ہناتس۔“ پارے ”او؟“ پارے ”او؟“ پارے ”بے بخت، ای دا گر ء ایتوہ، نی دا لگی آسوار مر۔ چار زینہ چار زابول لوزی ء دھول اتون ملا ء ایتہ بر۔ دا کان کتے کناج کردور۔ دن امر کتے دیرے؟“ پارے ”آگڑا اسی ء۔“ دوگان تس لگی ء، دا اونا نن کن گر ء ہنش ہنش کرسا درے۔ اگڑا ء۔ تیبنا مون ترا۔ دا شوان بس دا کان کچ کرے مخلوق ء، لوزی ء، ملا ء ہر سنے بس۔ داڑے رمب کیرہ، دا نگ

ہرکس بیدر زبان و علاقہ نا تعلقداری آن خوانانے و خوانک اٹی ء۔ وانا مطلب ادب و ادیب سرلٹ آتیبان آجو مرید۔ متنگ کیک کہ ادیب سنت و ہیئت نا ہیئت ء کے اونا عمل آن سنت و ہیئت نا گند بھ۔ سبکی نا ہیئت ء کے و تیبنت سبکی آن نرے۔ ایلو فتنہ کن اصول جوڑ کے و تیبنت اصول آتیبان آجو مرے، دزی ء گناہ خیال کے و دز آتون سبکی کے۔ ایلو فتنہ مہر انا ج ایتے، تیبنت خرمجری کے۔ قباکیت ء قومیت اٹی بدل کتنگ خواہے۔ و تیبنت قبائلی نعرہ غاتنا گواچی مرے۔ ادب فراخ ء است اس، سفا ء مخواس، نازرک ء جوڑہ اس خواہک۔ غل ء است اس ختوگ آ ادیب متنگ کچک۔ بیدر جوڑہ غان ادب نوشتہ مفک، غافل کونک آ مغز تون لوز آک سبکی کسہ، جوان اگا نوشتہ خوانوگ آتے مون آ ختک نوشتہ کیک، ای ہم تیبنا خواوگ آتے مون آتخسنا نوشتہ کیر۔ ☆☆☆☆☆

ہرکس بیدر زبان و علاقہ نا تعلقداری آن خوانانے و خوانک اٹی ء۔ وانا مطلب ادب و ادیب سرلٹ آتیبان آجو مرید۔ متنگ کیک کہ ادیب سنت و ہیئت نا ہیئت ء کے اونا عمل آن سنت و ہیئت نا گند بھ۔ سبکی نا ہیئت ء کے و تیبنت سبکی آن نرے۔ ایلو فتنہ کن اصول جوڑ کے و تیبنت اصول آتیبان آجو مرے، دزی ء گناہ خیال کے و دز آتون سبکی کے۔ ایلو فتنہ مہر انا ج ایتے، تیبنت خرمجری کے۔ قباکیت ء قومیت اٹی بدل کتنگ خواہے۔ و تیبنت قبائلی نعرہ غاتنا گواچی مرے۔ ادب فراخ ء است اس، سفا ء مخواس، نازرک ء جوڑہ اس خواہک۔ غل ء است اس ختوگ آ ادیب متنگ کچک۔ بیدر جوڑہ غان ادب نوشتہ مفک، غافل کونک آ مغز تون لوز آک سبکی کسہ، جوان اگا نوشتہ خوانوگ آتے مون آ ختک نوشتہ کیک، ای ہم تیبنا خواوگ آتے مون آتخسنا نوشتہ کیر۔ ☆☆☆☆☆

ہرکس بیدر زبان و علاقہ نا تعلقداری آن خوانانے و خوانک اٹی ء۔ وانا مطلب ادب و ادیب سرلٹ آتیبان آجو مرید۔ متنگ کیک کہ ادیب سنت و ہیئت نا ہیئت ء کے اونا عمل آن سنت و ہیئت نا گند بھ۔ سبکی نا ہیئت ء کے و تیبنت سبکی آن نرے۔ ایلو فتنہ کن اصول جوڑ کے و تیبنت اصول آتیبان آجو مرے، دزی ء گناہ خیال کے و دز آتون سبکی کے۔ ایلو فتنہ مہر انا ج ایتے، تیبنت خرمجری کے۔ قباکیت ء قومیت اٹی بدل کتنگ خواہے۔ و تیبنت قبائلی نعرہ غاتنا گواچی مرے۔ ادب فراخ ء است اس، سفا ء مخواس، نازرک ء جوڑہ اس خواہک۔ غل ء است اس ختوگ آ ادیب متنگ کچک۔ بیدر جوڑہ غان ادب نوشتہ مفک، غافل کونک آ مغز تون لوز آک سبکی کسہ، جوان اگا نوشتہ خوانوگ آتے مون آ ختک نوشتہ کیک، ای ہم تیبنا خواوگ آتے مون آتخسنا نوشتہ کیر۔ ☆☆☆☆☆

ہرکس بیدر زبان و علاقہ نا تعلقداری آن خوانانے و خوانک اٹی ء۔ وانا مطلب ادب و ادیب سرلٹ آتیبان آجو مرید۔ متنگ کیک کہ ادیب سنت و ہیئت نا ہیئت ء کے اونا عمل آن سنت و ہیئت نا گند بھ۔ سبکی نا ہیئت ء کے و تیبنت سبکی آن نرے۔ ایلو فتنہ کن اصول جوڑ کے و تیبنت اصول آتیبان آجو مرے، دزی ء گناہ خیال کے و دز آتون سبکی کے۔ ایلو فتنہ مہر انا ج ایتے، تیبنت خرمجری کے۔ قباکیت ء قومیت اٹی بدل کتنگ خواہے۔ و تیبنت قبائلی نعرہ غاتنا گواچی مرے۔ ادب فراخ ء است اس، سفا ء مخواس، نازرک ء جوڑہ اس خواہک۔ غل ء است اس ختوگ آ ادیب متنگ کچک۔ بیدر جوڑہ غان ادب نوشتہ مفک، غافل کونک آ مغز تون لوز آک سبکی کسہ، جوان اگا نوشتہ خوانوگ آتے مون آ ختک نوشتہ کیک، ای ہم تیبنا خواوگ آتے مون آتخسنا نوشتہ کیر۔ ☆☆☆☆☆

